

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952571418528/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Eggen om Pløn

Vi kiørte forbi Herregaarden *Freudenholm*, som ligger saa behageligt, at det vist staaer i dens Besidders Magt at lade den svare til sit Navn. Dens Have er anlagt paa en med Træer bekrandsset Jordtunge, der spidser sig ud i en lille Indsø, hvis smaae Øer og skovrige Bredder gjør hele Eggen saa skøn, at jeg troede det umueligt, at faae nogen yndigere Udsigt paa den hele Vei at see. Næsten lige saa behageligt ligger Herregaarden *Leemkulen* siden paa venstre Haand; den hele Vei forbi begge disse Steder er overmaade skøn. Vi kom tæt uden for Landsbyen *Grebin* til en høi Bakke paa hvis Top laae en Mølle, steege af, og gik omkring en indhegnet Kornmark op ad Bakken; men hvilken fortryllende Udsigt udbredte sig her for mit vidtblikkende Øie! Det romantiske *Pløn* med sin runde Indsø lige for, i Baggrunden vekslede Skovegne, paa begge Sider Høie, kornrige Dale, adspredte Lunde, og længere borte smaae Landsbyer. En rigere landlig Udsigt har mit Øie aldrig mødt. Jeg talte ti forskjellige Vande – i de nærmeste laae smaae *Lucienholmer* og *Ermenonviller*. Vi steege ned igien, og foere henrykte over dette himmelske Landskab videre frem giennem det smukke *Grebin*. Det var det behageligste Veir i Fødselen af Junii – jeg var overmaade munter og glemte aldeles min Svaghed, Hovedstaden og alle dens Ubehageligheder. Tungsindigheden over mit Farvel i Kiel var hensmeltet i stille glad Følelse af den yndige Naturs Venlighed. *Lydia*, *Aglaja S*** og *Euphrosine R*** var det eeneste fødelandske som fastholdt mine tilbageflyvende Tanker, og Prindsen af *Augustenburg*, hvis ædle Understøttelse jeg skyldte min Glæde, erindrede jeg med inderlig Taknemmelighed.

Længere borte omtrent en Miil før man kommer til *Eutin* bliver Veien meer og meer bakket. Man kiører igiennem lutter Skov; paa den eene Side af Veien har man opskydende bebuskede Høie, paa hvis Toppe de høie Bøge synes at kneise mod Skyerne; paa den anden Side synkende Dale, der og ere prydede med Træer mellem hvis Stammer man seer ned i stille Bække. Midt i denne himmelske Egn hæver sig noget borte paa venstre Haand af Landeveien en udmærket høi Skovbakke. Vi gik op